

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 71/2021
18.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Митић Зоран и Костић Весна, адвокати у ..., против туженог FULL PROTECT ДОО Београд-Савски Венац, ради исплате, у поступку по захтеву за решавање сукоба надлежности између Другог основног суда у Београду и Основног суда у Нишу, у седници већа одржаној 18.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету месно је надлежан Основни суд у Нишу.

Образложење

Тужилац је дана 21.09.2020. године поднео тужбу Основном суду у Нишу, ради наплате потраживања на име уговорене накнаде за рад за период јул 2019. године – март. 2020. године, у појединачним месечним износима и са припадајућом законском затезном каматом.

Основни суд у Нишу се решењем П1 бр. 2609/20 од 29.09.2020. године огласио месно ненадлежним за поступање по тужби, па је одредио да се по правноснажности овог решења списи предмета доставе Другом основном суду у Београду.

Други основни суд у Београду није прихватио месну надлежност за поступање у овом предмету. Зато је списе уз пропратни акт П1 12/21 од 01.02.2021. године доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности применом одредбе члана 22. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20) Врховни касациони суд налази да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Нишу.

Одредбом чл. 19. ст. 1. и 3. Закона о парничном поступку суд се може по службеној дужности огласити месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, односно по приговору месне надлежности, све у року од 8 дана од дана пријема одговора на тужбу. Према члану 60. Закона о парничном поступку прописана је изборна надлежност суда према месту где је тужилац обављао или обавља рад у спору из радног односа.

У конкретном случају не постоји основ за искључиву месну надлежност Другог основног суда у Београду. Приговор месне ненадлежности у парничном поступку представља правно средство туженог. Овакво правно средство тужени није користио, будући да му тужба у овом радном спору није ни достављена на одговор. Истовремено, тужилац је овлашћен да изврши избор месне надлежности парничног суда у радном спору, сходно члану 60. Закона о парничном поступку, а такав избор се чини подношењем тужбе. Имајући у виду напред наведено, није било услова да се Основни суд у Нишу, коме је тужилац поднео тужбу, огласи месно ненадлежним по службеној дужности за поступање у овом спору.

На основу изложеног Врховни касациони суд је, на основу члана 22. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

Председник већа–судија
Бранко Станић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић